

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 marca 2018 r.

Sąd Rejonowy w Chojnicach w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Grażyna Drobińska

Protokolant: sekr. sąd. Paulina Feder

po rozpoznaniu w dniach 3.08.17r., 10.10.17r., 7.12.17r., 15.02.18r., 21.02.18r., i 29.03.18r. na rozprawie sprawy

T. Ż. s. A. i M. z domu O., ur. (...) w C.

oskarżonego o to, że:

w okresie od 18 sierpnia 2016 r. do dnia 12 listopada 2016 r. w C. znęcał się psychicznie i fizycznie nad swoją żoną M. Ż. w ten sposób, że wszczynał bezpodstawnie awantury domowe, podczas których wyzywał ją słowami powszechnie uznawanymi za obelżywe, kontrolował, izolował, poniżał, a także naruszał jej nietykalność cielesną poprzez popychanie jej, szarpanie, podduszanie, uderzanie ręką w twarz,

tj. o czyn z art. 207§1 kk

orzeka

I. oskarżonego **T. Ż.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu tj. przestępstwa z art. 207 § 1 kk i za to, na podstawie art. 207 § 1 kk w zw. z art. 37 a kk skazuje go na karę 5 (pięć) miesięcy ograniczenia wolności

II. na podstawie art. 34 § 1a pkt 1 kk i art. 35 § 1 kk zobowiązuje oskarżonego w czasie trwania kary do wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 (czterdziestu) godzin w stosunku miesięcznym,

III. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych w całości.

Sygn. akt II K 84/17

UZASADNIENIE

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pozwolił na ustalenie, że oskarżony w okresie od 18 sierpnia 2016 roku do dnia 12 listopada 2016 roku w C. znęcał się psychicznie i fizycznie nad swoją żoną M. Ż. w ten sposób, że wszczynał bezpodstawnie awantury domowe, podczas których wyzywał ją słowami powszechnie uznawanymi za obelżywe, kontrolował, izolował, poniżał, a także naruszał jej nietykalność cielesną poprzez popychanie jej, szarpanie, podduszanie, uderzanie ręką w twarz, czym wypełnił znamiona przestępstwa z art.207§1 kk.

Przestępstwo określone w art.207§1 kk oznacza działanie albo zaniechanie, polegające na umyślnym zadawaniu bólu fizycznego lub dotkliwych cierpień moralnych, powtarzającym się albo jednorazowym, lecz intensywnym i rozciągniętym w czasie. Cechą podmiotową tego przestępstwa jest umyślność, która w zasadzie występuje w postaci zamiaru bezpośredniego, wyrażającego się w chęci wyrządzenia krzywdy fizycznej lub moralnej, dokuczenia i poniżenia. Zachowaniu sprawcy musi towarzyszyć nie tylko systematyczność, zwarcie czasowe i miejscowe, ale również intensywność, dotkliwość i poniżanie w eskalacji ponad miarę oraz cel przewidziany w pojedynczych czynnościach naruszających różne dobra chronione prawem np. nietykalność ciała, godność osobista, mienie (wyrok SN z dnia 06.08.1996 r.,WR 102/96, Prok. i Pr. 1997/2/8). Znęcanie się oznacza działanie albo zaniechanie polegające na umyślnym zadawaniu bólu fizycznego lub dolegliwych cierpień moralnych, powtarzających się albo na

jednorazowym, lecz intensywnym i rozciągniętym w czasie (wyrok SN z dnia 08.08.1982 r., sygn. Akt II KR 5/82, OSNPG z 1982 r., nr 8, poz.114).

Pojęcie znęcanie się zawiera w sobie istnienie przewagi sprawcy nad osobą pokrzywdzoną, której nie może się ona przeciwstawić lub może to uczynić w niewielkim stopniu. Istota przestępstwa polega na jakościowo innym zachowaniu sprawcy, aniżeli na zwyczajnym znieważeniu lub naruszeniu nietykalności cielesnej osoby pokrzywdzonej. O uznaniu za znęcanie się zachowania sprawiącego cierpienie psychiczne ofiary powinna decydować ocena obiektywna, a nie subiektywne odczucie pokrzywdzonego. Za znęcanie się nie można uznać zachowania sprawcy, które nie powoduje u ofiary poważnego cierpienia i moralnego ani sytuacji, gdy między osobą oskarżoną a pokrzywdzoną dochodzi do wzajemnego znęcania się (wyrok SN z dnia 11.02.2003 r., IV KKN 312/99, LEX nr 77436).

Sąd Rejonowy ustalił, że oskarżony swoim zachowaniem wypełnił znamiona tego przestępstwa w zbiegu z art.207§1 kk.

Za popełnienie tego przestępstwa, Sąd Rejonowy skazał T. Ż. na podstawie art.207§1 kk w zw. z art.37a kk na karę 5 miesięcy ograniczenia wolności. Na podstawie art.34§1,1a pkt.1 kk i art.35§1 kk Sąd zobowiązał oskarżonego do wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 godzin w stosunku miesięcznym.

Sąd wymierzył oskarżonemu karę ograniczenia wolności przy zastosowaniu art.37a kk uznając, że wymierzona kara odpowiada stopniowi zawinienia sprawcy przestępstwa oraz stopniowi społecznej szkodliwości zarzucanego mu czynu.

Oskarżony jest osobą młodą –ma 35 lat. Z pewnością zna obowiązujące normy społeczne i prawne. Zdaje sobie również sprawę z konsekwencji ich naruszania. Posiada on wykształcenie zawodowe, jest ślusarzem. Jest żonaty i ma na utrzymaniu jedno dziecko. Obecnie odbywa karę pozbawienia wolności. W przeszłości T. Ż. był wielokrotnie karany sądownie, w tym za przestępstwa przeciwko mieniu. Odbywał również karę pozbawienia wolności. Sąd potraktował powyższe okoliczności jako obciążające. Przy czym Sąd Rejonowy uwzględnił fakt, że okres znęcania się w przedmiotowej sprawie obejmuje jedynie okres 3 miesięcy. Po upływie których pokrzywdzona wraz z dzieckiem wyprowadziła się od niego do innego miasta. Zamierza zakończyć związek małżeński. Okres znęcania się nad M. Ż. przypisany oskarżonemu w przedmiotowej sprawie, w istocie stanowi kontynuację okresu znęcania się, za który T. Ż. został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w C. z dnia 29 grudnia 2016 roku, w sprawie o sygn. akt II K 676/16. Wówczas został skazany na karę 1 roku ograniczenia wolności polegającej na pracy społecznie użytecznej w wymiarze 40 godzin miesięcznie, za okres znęcania się wynoszący 4 miesiące. Zważywszy na tę okoliczność oraz fakt, że oba czyny mogłyby być objęte jednym zarzutem, Sąd Rejonowy uznał, że kara ograniczenia wolności w wymiarze 5 miesięcy ograniczenia wolności osiągnie wobec oskarżonego stawiane jej cele. Tym bardziej, że strony w chwili obecnej nie będą już mieszkały razem.

Nadto, w ocenie Sądu Rejonowego, kara ograniczenia wolności we wskazanym dłuższym wymiarze, będzie dla T. Ż. wystraszającą dolegliwością. Wpłynie ona na niego wychowawczo i zabiegnie powrotowi do popełniania przestępstw.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 624§1 kpk. Oskarżony w chwili obecnej odbywa karę pozbawienia wolności. Nie posiada żadnego majątku. Stąd też Sąd doszedł do przekonania, że uiszczenie kosztów byłoby dla oskarżonego zbyt uciążliwe.